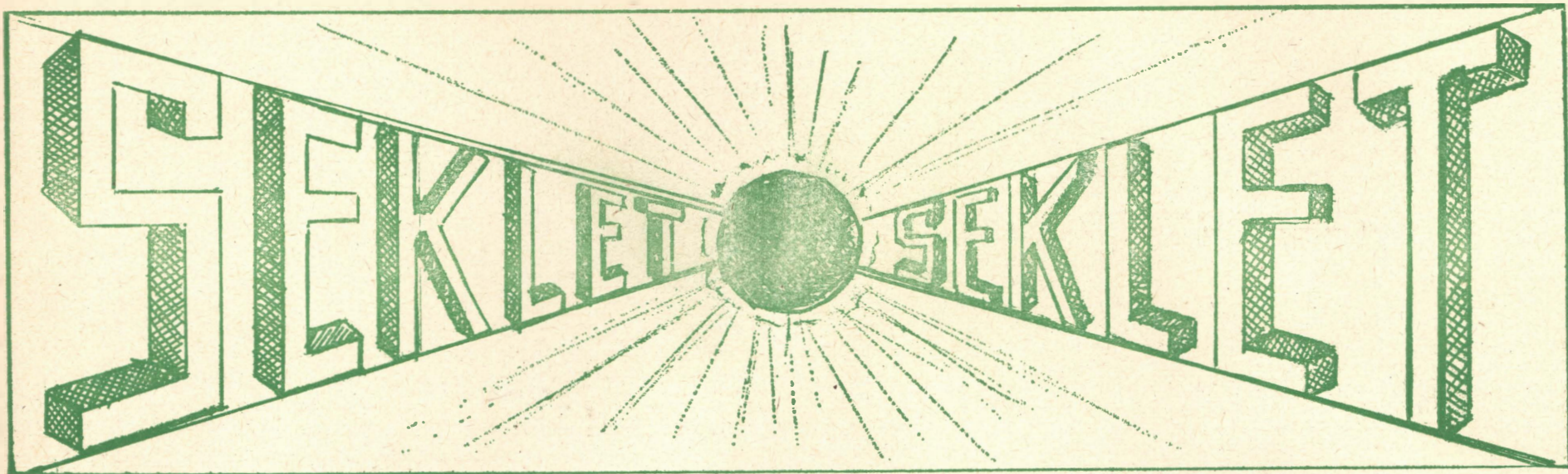

EN TEKNIKERS REKONSTRUKTION AV ATLANTIS

I Platons berättelse om Atlantis ingår också en ganska detaljerad beskrivning över öns topografi och delvis rätt omfattande måttuppgifter på tempel och palats, murar, kanaler etc. (Denna berättelse är delvis återgiven i Leonidas: Astrologisk karaktärstolkning, Litteraturförlaget.) En dansk tekniker, byggnadsingenjören M. Frandsen har i sin bok Pyramidevisdom (Guldborgs Forlag, Köpenhamn 1945) ägnat omfattande studier åt Atlantisproblemet. Bl. a. berättar han i boken om sitt försök att ritningsvägen försöka kontrollera om Platons uppgifter var riktiga. Ty om de återgav verkliga fakta borde alla mått passa in i en totalritning över komplexet. Jag återger här i sammandrag resultatet av hans försök:

” — — I sanning praktfull beskrivning är det som Platon återger för oss och som hans landsman Solon 200 år tidigare fick berättad för sig av en egyptisk präst. Men det är dock en bekräftelse, och även om den är mycket utförlig och anger mått och storlekar, så skulle det trots allt vara bra att finna en real bakgrund för sägner. Här sticker alltså matematikern fram huvudet igen och säger: 'Bevis!'.

Nåväl, låt oss försöka! Platon säger att ön Atlantis låg utanför Herkules stoder och var större än Libyen, Europa och Asien, varmed han naturligtvis menar länderna omkring Medelhavet. Det måste alltså ha haft en ganska betydlig storlek och faktiskt fann jag vid mina undersökningar att dess storlek var 2/3 av Europa, vilket alltså stämmer bra med sägner.

Vidare säger sägner att det låg utanför Herkules stoder, varmed man alltid har menat de två höga bergen Gibraltar och Ceuta som ligger på var sida om det trånga sund som förband det stora innanhavet med Atlanten. Men syd där om ligger den stora bergskedja som ännu idag heter Atlasbergen och sägner berättar att den förste av Poseidons tio söner hette just Atlas. Det faller sig därför naturligt att söka efter än där i närheten, vilket också de flesta forskare har gjort. Jag har tidigare berättat om de företagna havsundersökningarna, de däri cirkulerande havsströmmarna samt det stora berg som fanns utanför Spaniens och Marockos kust. Om man nu lägger ett snitt genom havet från Amerika till Europa får

man se att havsbotten sänker sig till c:a 2700 famnars djup för att sedan stiga upp till havsytan vid Azorerna, sedan falla nedåt igen för att därpå åter stiga vid Europas och Afrikas kuster. Kommer man från Amerika märker man att på platan c:a 6—700 famnar över havsbottens djupaste punkt är liksom ett plant inhugg som mycket väl kunde vara en tidigare kustlinje och tänker man sig vidare allt detta lyft upp till nuvarande havsytan får man en stor ö som ligger utanför Herkules stoder som sagan berättar.

Jag gjorde det experimentet och skissade först upp ön i skala och lade på denna karta in höjdkurvor, enligt gjorda djupmätningar, med 500 m avstånd. På denna karta kom följaktligen Azorerna att i nordost resa sig som mäktiga berg med 5—6000 m höjd, eller samma höjd som Himalaya. Sägner talar också om de stora bergen i norr som avskärmade ön från de skarpa nordvindarna och gav den ett mildt, nästan tropiskt klimat.

Mitt i tvärsnittet och söder om de stora topparna ligger ett mindre berg och mellan detta och de höga topparna ligger en djup dal. Det mindre berget fick här bara 2500 m höjd vilket stämmer bra med berättelsen om det heliga berget som låg mitt på ön. Därifrån föll terrängen snett nedåt plant mot söder. Tänker man sig nu fyra huvudfloder strömma ner vinkelrätt mot höjdkurvorna har vi berget med floderna som både Genesis och sägner talar om. Man kan invända att detta är ren fantasi men det är ytterst naturligt att en flod här vill rinna mot norr och följa den genomgående dalen mellan berget och höjddalarna. Den som rinner mot söder omtalar Platon i sägner och de i öst och väst kommer fram som en naturlig följd av höjdkurvorna.

På samma karta lade jag vidare in, allt efter höjdförhållandena, de olika växtzonerna, isbältet där inget kunde växa, gräsbeltet, barrskogs- och lövträdsköket och slutligen, nedanför 500 m höjdkurvan, det odlade området.

Jag gick ut ifrån de geografiska fakta jag hade, när jag nådde fram till detta resultat, och även om jag då och då fann detaljer som stämde med Platon, t.ex. alpområdet i norr, berget mitt på ön och floden som rann mot söder, så kan man dock invända att hela bilden var för lös

i fogarna för att kunna kallas bevis. Vi går alltså vidare.

Det första jag nu fäste min uppmärksamhet på, var att de nuvarande Azorerna på den tiden måste ha varit täckta av evig snö och is och att det därför var självklart att man inte på de idag existerande resterna av ön, kan finna några direkta lämningar av den sjunkna kulturen. — —

Hittills hade det varit oförklarligt för mig, och nästan ett motbevis, att man ej funnit några bestämda spår från den stora kulturen på Atlantis där, om nu Azorerna skulle vara det enda resterna av detta, men nu var det hela ganska naturligt.

Det nästa jag fann var ännu mera överraskande: Som följd av höjdkurvorna framgick att endast själva sydspetsen av Atlantis kunde vara odlingsbar, i övrigt låg den helt ovanför 500 m nivå. Detta passade i hög grad med sägner och efter att ännu en gång ha läst igenom den såg jag att Platon också angav måtten på den odlade arealen: 400 km in emot öns mitt och 600 m brett, alltså rektangulärt. Vidare anger han att formen endast avvek något från rektangeln där de cirkulära kanalerna, som löpte runt om slätten, förändrade konturerna. Allt detta passade godtagbart in på den teckning jag gjort i skala enligt tillgängliga geografiska uppgifter (om havsbotten. Ö.a.).

Plötslig försvann det fantastiska och jag fick fast mark under föt-

erna. Jag följde min hittillsvarande, så framgångsrika, metod och enligt min karta ritade jag nu upp öns sydspets i större skala.

Sägner beskriver slätten på följande sätt: — Härifrån kommer floden vars ursprung är det heliga berget. Den delar sig i två grävda kanaler, 200 m breda som löper i östlig och västlig riktning, de s.k. fördelningskanalerna. C:a 20 km från kusten går var och en över i en s.k. samlingskanal som följer konturen av kusten hela sydspetsen runt för att sedan åter mötas norr om huvudstaden eller den heliga staden, och tangerande den flyter de ut genom de tre hamnarna. —

Hela denna ringkanal anger Platon vara c:a 2.000 km lång. Arealen innanför den som i det närmaste har formen av en halvcirkel, är delad på ett egendomligt sätt, i det att den är avdelad i kvadrater genom rektangulära kanaler. På en kvkm bildade fyra sådana kvadrater ett distrikt, och, säger Platon, det var tillsammans 60.000 sådana distrikt.

Nu blev sägner intressant! Skulle min ritning stämma med detta? Jag lade in mina höjdkurvor på sydspetsen, men nu med 100 m differens och mitt i ritade jag in floden som kom från det heliga berget. Där den skar 500 m höjdkurvan — gränsen för det odlade bältet — delade jag den i två fördelningskanaler och 20 km från kusten drog jag samlingskanalerna runt om arealen. Denna delade jag i kvadratiska

distrikt. Jag använde skalan 1:4.000.000 så jag var tvungen att slå ihop 100 av Platons distrikt till en kvadrat, men detta invercade ju inte på den totala bildens riktighet. Jag fick på detta sätt fram en bild där konturer och höjder var hämtade från geografiska data men kanalnätets indelning från Platon.

Det första jag undersökte var arealens storlek och jag fann då att slätten var stor som 2/3 av Spanien vilket imponerade på mig som ingenjör. Kunde man verkligen tänka sig en så stor konstgjord bevattnad areal, och var kanalernas dimensioner och lutning sådana att det fanns en gnutta möjlighet att en sådan anläggning vore förnuftig? Här var jag inne på ett område som jag hade möjlighet att bedöma eftersom jag under 30 års verksamhet som ingenjör nästan uteslutande hade sysslat med vattnets rörelse i öppna och slutna ledningar. Naturligtvis kunde det i detta fall endast bli frågan om att undersöka enstaka huvudstråk, att detaljberäkna anläggningen var för vidlyftigt.

Platon anger för det första att arealen var slättland. Jag undersökte därför terrängens medellutning mitt i arealen i flodens förlängning och fann att den mot havet jämt lutande terrängen hade ett fall av 1:900 vilket passade väl med min preliminära uppfattning av detta område som en slätt.

Arealens huvudmått med bredden 400 km och längden 600 km stämde nästan helt på min ritning med Platons uppgift. Med passaren mätte jag ringkanalernas längd och fann dem vara 2.040 km där Platon angav 2.000 km, alltså praktiskt taget detsamma. Därefter räknade jag samman distrikten på min ritning och fann dem totalt vara 60.700 där Platon säger 60.000 — en ganska oväsentlig differens.

Det svåraste var dock kvar: passade kanalernas dimension och lutning mot moderna krav på kanalernas konstruktion för riktig vattenföring? Jag beräknade deras data efter höjdkurvorna och fann att fördelningskanalerna fick en lutning av 1:1.300 och samlingskanalerna 1:6.000 vilket efter moderna principer just var de lutningar som skulle vara lämpliga.

Allt syntes alltså passa och i mitt stilla sinne var jag nästan avundsjuk på den forntida ingenjör som hade fått lyckan att lösa en sådan administrativ uppgift. — — —

(Övers.: O. Alexandersson)

Astrologisk och kosmobiologisk prognos för 1966

Vi skall i det följande kort recensera de förutsägelser för det innevarande året som gjorts i två årsböcker vilka båda bygger sina prognoser på planetställningarna 1966. Den ena är "Das internationale astrologische Jahrbuch — Dein Erfolg 1966" utgiven på Bauers Förlag i Freiburg; den andra är Ebertin Kosmobiologisches Jahrbuch, Ebertin Verlag, Aalen.

I den första skisserar astrologen René Grasset, Paris, den väntade utvecklingen så: Om också ingen direkt försämring av det internationella läget utöver nuvarande tillstånd kan väntas, är det dock be-

tänkligt att de stora planetariska störningsaspekterna ligger kvar nästan oförändrade. Man kan därför inte vänta att viljan till samarbete och förståelse skall öka eller att ansvarsmedvetandet inför världssituationen skall förändras till det bättre, varken hos de enskilda eller folken. De tendenser till mellanfolklig förståelse som tidvis dykt upp kan istället förväntas helt trängas tillbaka av de stora inrepolitiska svårigheterna i många länder, en tilltagande ömsesidig misstro och krav på garantier. Kriserna i UNO, EEC, EFTA och Nato

Forts. på sid. 6

Häxprocesser förbereds mot boken "Djävulsdansen"

Ingen bok har som "Djävulsdansen" skildrat världens fruktansvärda situation i sin helhet. Förgiftningen av hela vår livsmiljö genom vattenförorening, luftförorening, insektsgifter, konstgödning, make-up-medel i våra livsmedel, förstörandet av naturen genom skogsskövling, vattenslöseri och ett felaktigt jordbruk, förgiftningen av vår andliga atmosfär via press, radio och TV, allt detta har bokens författare Günther Schwaab sammanställt till ett skakande drama, helt byggt på ofrånkomliga fakta. Hänsynslöst avslöjas där de mäktiga ekonomiska intressen som skär guld med täljknivar genom att affärsmässigt utplundra jordens rikedomar och föröda naturen eller genom att spela på människans lägsta drifter skapar avsättning för sina onödiga och skadliga produkter. Boken som enbart på tyska språket har fått en upplaga på 41.000 ex. har också utgivits på andra språk, svenska, engelska, holländska, franska m.fl.

Som väntat utlöste bokens avslöjanden ett måttlöst raseri hos de makter som där för första gången helt avslöjades. Gång på gång har man försökt att komma författaren

och utgivarna till livs med alla de hänsynslösa medel som står dessa makter till buds. Hittills har dessa försök misslyckats men nu har bl.a. intresseorganisationen för en stor "skadeindustri" satt igång det länge förberedda och aviserade storslaggreppet. Man vill ha boken förbjuden, eller om detta ej lyckas, stora delar i boken sencurerade, och man kräver ett skadestånd som bl.a. skulle ruinera den tyske utgivaren.

Med tanke på situationen i världen, där "det goda sig med möda släpar fram medan i triumf mot seger lögnen rider" är det ej otänkbart att dessa verkligt djävulska anslag kommer att ha framgång. Må därför alla de vakna människor som ej vill låta sig duperas av det samfälliga skränet om att "allt är väl beställt", utan som vill se vad som verkligen döljer sig bakom de Potemkinkulisser som mäktiga intressen ständigt förstår att resa omkring sina manipulationer, må dessa vakna människor i tid skaffa sig denna avslöjande bok som nu skall förbjudas. Köp boken Djävulsdansen, läs den själv, uppmåna andra att köpa den medan den ännu finns kvar.

Består människans Bara en hade själsliv av ett oordnat kaos eller är det ett organiserat instrument?

Människans själsliv har sitt instrument i hjärnan. Vad säger nutidens psykologi om själslivet och själslivets instrument? Den erkänner att hjärnan är instrumentet, men den förnekar någon organisk ordning, dvs. den erkänner inte att olika själsanlag och begåvningar ha bestämda organiska underlag i hjärnans byggnad. Om så inte förhåller sig, så måste ju hjärnan betraktas som en oordnat massa utan någon bestämd uppbyggnad enligt de former, i vilka själslivet tar sig uttryck. Ligger det förnuft i ett sådant antagande?

Såsom jag många gånger uppvisat och i skrifter redogjort för har hjärnans organisation såsom själslivets instrument blivit in i detaljer utforskat, bevisat och uppvisat redan under 1800-talet i hundratusentals skrifter, bland dessa även stora arbeten av lärda, kompetenta personer. Hur kan det då vara möjligt att ett sådant omslag kan ha inträtt att hela denna så omfattande undersökning och i praktiken förverkligade erfarenhet blir förnekad och det just av dem, av vilka man väntar en vetenskaplig undersökning enligt de metoder, som vid denna vetenskaps grundläggande användes? Jag skall ej inlåta mig på närmare besvarande därav. Var och en som känner arten av vår tids "psykologi" lär själv finna svaret. Blott en enda punkt vill jag betona. Frenologien, ty det är den det gäller, kan när som helst enligt Galls upptäckter bevisas som riktig ända in i detaljer nu som på förra århundradet, nämligen genom Hypnos. Där om har jag närmare skrivit och redogjort för i skriften "Frenologisk Psykologi". Viktor Vallberg

Bara en hade "hjärta i bröstet"

En smålandspojke gick ut i världen för att slå sig fram på livets ofta trånga och branta bana. Han gick till Norrland som arbetare, kom med tiden in i affärer, blev enligt naturens ordning en gammal man, kände att slutet på denna levnads väg skulle snart ändas. Då skrev han brev till sina släktingar i Småland, som han kände adressen till. Han beklagade sig över den fattigdom och nöd i vilken han råkat på grund av sin sjuklighet. Om den han skrev till kunde hjälpa honom, om också bara med några kronor, så skulle han vara så tacksam. Han erhöi endast ett svar av följande lydelse: "Kära Farbror! Vad jag tycker synd om Farbror, att han skall ha det så svårt. Jag är ju bara en piga och har inte varit ute i tjänst mer än tre år, så jag har inte kunnat få mycket över. Hade jag mer, så skulle Farbror få det. Det är inte mer än dessa hundra kronor jag har nu, men lever jag och Farbror behöver, skall jag försöka skicka mer framdeles. —

Tiden gick. Ett par år hade förflutit. Smälningen, som sökt sin utkomst i Norrland, dog. — Han hade efterlämnat ett testamente. Det innehöll: Jag skrev till mina släktingar för att se, om det fanns någon ibland dem, som hade hjärta i bröstet. Det var bara en, som svarade, nämligen N.N. Därför insätter jag henne som universalarvinge. —

Det blev en god ränta på de hundra kronorna — 80 000 kronor (omkring början av detta århundrade).

Skall man "följa med sin tid"?

Vi minnas kanske ett ord från fordom: "Tiden är ond." Det kan vara ett uttryck för alla tidsåldrar, tiden överhuvud taget, tiden såsom ett uttryck för tidens barn, som leva inom densamma. Det kan också vara ett uttryck för speciellt den tid i vilken vi, som leva just nu, befinna oss. Jag tror att vilken av dessa betydelser vi än må inlägga i ordet; så gäller det såsom en sanning. Vilken slutsats bör man då draga ur detta förhållande? Det bör vara något att tänka på!

Är tiden ond, då borde vi söka att bli goda. Vem förmår väl att bli god? VRit nå vi ju aldrig i tiden. Dit nå vi ju aldrig i tiden. Det ställs ju inte heller några ouppnåeliga krav på oss. Men vad vi förmår är att "söka" — söka, vilja, försöka att bli goda. Och göra vi sådana försök, då, ja, då — kunna vi inte följa med tiden, ty "tiden är ond".

Det är klart att föregående påstående kommer att möta stora och indignerade motsägelser. Jag minns en gång för längesedan, då vid ett större möte med ideellt folk en talare började sitt föredrag med att i häftig ton utropa: "Det finns de,

som påstå att människan är ond, nej, människan är god! Etc." — Nej, människan är varken ond eller god, inte utbildad varken åt det ena eller det andra hållet, men hon är på väg att utbilda sig åt det ena eller det andra. Av naturen har hon anlag åt båda sidorna, både ont och gott.

Om nu människan har anlag åt båda sidorna, så bör hon inte följa med tiden i dess onda lopp, men om tiden är ett uttryck för människorna, så bör vi även om den kunna säga, att det finns onda sidor i tiden och det finns goda. Och det bör vara vars och ens plikt att söka inmänga i tiden, så långt det följer med tiden, ty tiden, så som är möjligt, det goda. Således ej den brukar framträda "är ond".

Det kan tydas just så: Tiden behöver förbättras. Alltså bör jag själv stå över tiden och förbättra mig själv oberoende av tiden.

Vi kanske kan ange något av tidens, dvs. tidernas onda. Det måste vara detsamma som att titta in i människonaturen.

Vad som kan finnas därinne ger sig tillkänna genom det, som från det inre tar sig uttryck: "Av fruk-

ten känner man trädet." Sök igenom vad några tidningar ha samlat från tidens allmänning, så får du en bild av vad människonaturen kan alstra. — Annars brukar det också hända att när människor komma att och i minnenas förråds-kammare, så titta in i sitt eget väsens gömmer kan de råka ända in i förtvivlan över allt, som rörs upp. Det är många ärliga, redbara och pålitliga människor, som ha gjort den upptäckten. Men det är inte alla som tala om det och ropa ut upptäckten. Men vi känna kanske igen utropet: "Jag arma människa! Vem skall frälsa mig från denna dödens kropp?" Det var ingen dålig människa, som gjorde detta utrop, det var en, som "levat ostraffligt från sin ungdom". Rom. kap. 7.

För att inte bli långgrandiga göra vi en sammanfattning av det sagda: Tidskännedom, självkännedom — eon Tidskännedom, självkännedom uppdagar för oss vad som behöver förbättras och uppmanar oss att verka för förbättringen så mycket mer avgjort, ju mer vi finna att tiden bär i hög grad detta märke: "Tiden är ond!"

V.V.

PROFETER OCH PROFETIOR

Där ett folk kommit upp till något kulturstadium kan man alltid vänta att möta de företeelser, som ta sig uttryck i profeterandet. Man kan säga att dessa tillhör själva uppstigandet till medveten kultur inom en nation eller ett folk.

Vi finna typen profeter, profetisor hos greker och romare, hos alla de nordiska folken och borta i Indien, olika typer inom de olika områdena och likväl ha de alla något gemensamt.

Man förenar i samband med dessa namn vanligen betydelsen "förutsägare", "förutsägelser". Det är emellertid oegentligt. Man säger därmed alldeles för litet. Man skulle lika väl kunna säga moraliska lärare. Eller t.o.m. i de flesta fall andliga eller religiösa lärare. Så var det i det gamla Israel. Såsom vi väl känna till genom det Gamla Testamentets skrifter. Vad som framförallt kan sägas karaktärisera dessa var deras uppträdande som bättringspredikanter. I den egenskapen ha vi deras skrifter såsom bestående predikare under ett par tre årtusenden. Där måste finnas en andlig kraft och inspiration av utomordentligt värde, som tränger igenom alla epoker av förnyelser, förvandlingar, nya kulturer och höglärda studier. — Det har med rätta riktats stark kritik mot de kristna samfundens beträffande användningen och värderingen av G.T., då man ansett denna bok såsom alltigenom inspirerad av Gud. Hur kan man hålla fast vid en så-

dan uppfattning, då inom boken själv finns en splittring, som framträder så skarpt, att den ena riktningen står mot den andra enligt det historiska vittnesbördet, uppvisat av Jesus i orden, "vilken av profeterna ha inte edra fäder följt!". Det stod en motsättning mellan prästreligionen och profetreligionen. Här kan man i sanning tala om motsättningen mellan "statskyrkan" och den fria förkunnelsen. Ty prästreligionen var en politisk, statlig religion. Och liksom staten, så utövade också den officiella religionen förtryck på folket, ja, de voro intimt förbundna till ett. Och det medel, som kyrkan framför allt betjänade sig av för folkets förtryck var Offerväsendet.

Om vi fatta den saken klart i minnet, så få vi också en klar förståelse av med vilken andlig befrielse kristendomen kom in i världen. Ty det var inte endast Israels folk som var bundet av denna andliga trældom. Det var alla folk. Det gäller dem alla, vart vi vända oss: Greker, romare, indier, nordbor, okultiverade folkstammar. Har inte detta förhållande något att lära oss om människans natur och hennes andliga tillstånd, om kulturens förutsättningar osv? Jag frågar. Det tillkommer folkens ledare ännu i dag att svara. Var skall svaret sökas?

Profetdömet kan vara förenat med den offentliga organisationen, såsom fallet var hos de gamla folken

såväl som sedermera även hos de kristna. I tider av nöd, förfall, förestående faror och omstörtningar ha profeter uppstått sporadiskt med särskild andeingivelse. Där om bär kyrkohistorierna klara vittnesbörd, ty den mäktigaste, verksammaste, sannaste profetian står alltid i samband med det religiösa livet, åtminstone om man avser positiv profetia. Eljest skulle man ju kunna inräkna dit även negativa företeelser såsom den franska revolutionen och de två sista århundradena av vår tid. Vill vi räkna som profetia även denna sida av skeendena, då leva vi sannerligen i en profetisk tid!

Men — så mycket starkare blir motsatsen om vi söka den positiva sidan! Den positiva rösten har tystnat eller rättare tystats. Om också inte helt, men dess reaktionskraft är svag. De dödade krafterna övermäktiga. Folken göra det stora historiska valet. Under 1800-talet gick profetians ande fram i stormvägor. Nu har stormen lagt sig till ro och tiden sover. Man är i väntan. Vad väntar man?

Jag skrev en liten skrift: "Syner — Uppenbarelser. Förutsägelser — Profetior." Där kan man läsa mer om dessa saker. Man kunde vänta att det skulle intressera åtminstone de kristna med en fråga: Kan i vår tid ingen profetians ande ens uppväckas eller höras? Vad väntar man på? Anser man allt vara hopplöst?

V. Vallberg

Väckelserna under 1800-talet samt deras ursprung

Om vi går tillbaka 200 år i tiden, så kommer vi till den senare delen av 1700-talet. Vad som genast faller oss i tankarna såsom det mest utmärkande minnesmärket från denna epok är den franska revolutionen. Att tolka orsakerna till denna måste ha den största historiska betydelse.

Den franska revolutionen

Vad som i första hand brukar anföras och ofta nog såsom nästan den enda orsaken är den ojämna egendomsfördelningen, motsatserna mellan fattiga och rika, i samband därmed även oftast den oinskränkta monarkien och vad som därmed sammanhänger. — Det anförda räcker långt och det är särskilt en punkt i dessa omständigheter, som framför allt bör beaktas och som ej bör undanträngas i det allmänna virrvarret — detta är jordfördelningens betydelse. Här såsom allestädes hela historien igenom har denna en central betydelse. Där jordegendomen samlas på få händer eller huvudsakligen i statens hand där uppstår förr eller senare i större eller mindre grad förvirringar, oroligheter, slutligen sociala omständigheter och katastrofer. Jorden såsom egendom, jorden såsom arbetsområde har allt intill vår tid varit den sociala grundläggningen tiderna igenom. Så var det också i Frankrike. Det var inte då som nu så mycket fråga om pengarna och den egna, åtminstone sommarstugan. Men det var då som nu och i alla tider människans naturliga äganderättsanlag, som gjorde sig gällande. Detta anlag är nämligen starkt grundlagt av naturen med olika kraft och art hos de olika individerna. När de styrande såsom i vår tid inte ha begrepp om detta människonaturens outplånliga anlag och förmenar att denna individuella kraft skall kunna omformas till ett kollektivt kraftbälte inom en viss samhällsklass, så söka de att åstadkomma en konstruktion, som naturens egna krafter kommer att sönderspränga på ett eller annat sätt. Man kan säga att ett symptom därav, som bör observeras, framträder i syndikalismen. Där har vi visserligen gruppen, men i mindre format, hänvisande till forna tiders grupperingar i familjen såsom den ursprungliga och allttjämt återvändande starkast i naturen grundlagda intressegruppen.

I det nu anförda har jag sökt att samla ett orsaksområde till den vittomfattande kunskap, som bör gå som förklarande krafter och vägbanor fram mot alla de företeelser, som möta oss i nästa århundrade.

Vad som anförts är emellertid endast en sida av förklaringar till den franska revolutionen. I alla större världsrörelser och formationer ta vi alldeles miste, om vi inte lära oss förstå även de psykiska, idella och andliga faktorer, som föra med sig sina givna verkningar. Dessa ha vid den franska revolutionen icke mindre betydelse än de, som

vi nyss anförte. Och om det gäller själva formen för densamma, den mest avgörande. Vi må i korthet lämna en inblick i detta i så hög grad rika och omfattande material.

I slutet av 1600-talet och framöver uppstod i England en filosofisk riktning, representerad av namn såsom Locke och Hume, representanter för realismen, d. v. s. det inomvärldsliga, det naturbundna. En motsvarande riktning uppstod i Frankrike, delvis framkallad och påverkad av den engelska. Men den franska erhöi genom sådana personer som Didérot, d'Allember, Holbach, Voltaire m. fl. en mera radikal, direkt materialistisk riktning, som trängde ned även till de lägre folklagren. Man hade ej som i England en reglerande motvikt i den metodistiska andliga, samlade kristna trosrörelsen. — I Frankrike samlades de revolutionära ledarna kring den hemliga Illuminaterorden. — Varför jag här gått så vidlyftigt in i den franska revolutionen och vad som sammanhänger med denna, beror därpå, att 1800-talets utveckling med både dess negativa och dess positiva sidor finner i mycket sin förklaring i sammanhang med slutskedet av 1700-talet.

Napoleonkrigen

Början av 1800-talet utmärkes i Europa av Napoleon-krigen. Dessa får sin avslutning genom kongressen i Wien, en slags freds-kongress som får sin motsvarighet i Versailles-”freden”, den senare i ännu större verkningar. Någon verklig fredlig reglering var dock inte heller Wienkongressen. Ej heller någon ansats till andlig förnyelse. En sådan framträder emellertid inom kyrkorna speciellt inom den lutherska kyrkan och återfinnes särskilt i samband med minnet av Luthers självständiga uppträdande 1518 samt sedermera i anslutning därtill kyrkoförnyelser både i yttre former och i förnyad, förändligad förkunnelse samt förnyad kyrkosång. Därom har vår egen kyrkohistoria klara vittnesbörd.

Men 1700-talet hade också kvarlämnat många djupt i folklivet inträngande vanor och ytligt levnads-sätt. Som främst bland dessa måste vi räkna brännvinshanteringen, som t. o. m. hade tagit sig uttryck i ”husbehovsbränningen”. Själva ordet anger vilket anseende brännvinet hade i den allmänna värdesättningen av detta medel. Men praktiken talade snart emot detta bruk som ett behov, som borde tillfredsställas. Hela folkets både hälsa och moral höll på att dränkas i brännvinsfloden.

Uppvaknandet

Då vaknade inom kyrkan här och var präster ur den djupa slumner, som 1700-talets rationalism i hög grad sänkt även över densvenska kyrkan och det svenska folket. Man kan nämna flera bemärkta män från den tiden. Men det må bli nog att nämna en, som är bemärkt framför alla andra, nämligen Peter Wieselgren. Så

långt hade det ingått i folketsvana att ett eller kanske två glas brännvin var på den tiden ungefär som kaffe sedermera. Man hade visserligen ett begrepp om måttlighet, men gränsen var där satt ganska godtyckligt. Det förekom t. o. m. att prästen hade brännvinspanna utan att det väckte något särskilt uppteend. — Med härstamning från senare delen av 1700-talets brännvinsskald Bellman sjöngs allmänt vid de smärre eller större supkalasen dennes sånger. I ännu högre form framträdde detta skaldskap hos brännvinsskalden nr 2, Wadmann, som icke alldeles utan skäl kunde skriva: ”Prästen super han som vi och tåren sväljer ur långhalsade buteljer.” — Hos prästerskapet i allmänhet vaknade dock en reaktion mot det svenska folkets generallast, som drog med sig allt annat ont. — Uppvaknandet hade börjat att ge sig tillkänna lite varstades inte endast i form av någon slags nykterhetsrörelse utan såsom en allmän religiös besinning. Det hände att människor samlades mångenstädes i upprörd och uppvaknade sinnestämning utan att själva till en början veta varför, till dess predikande, vittnande, profeterande män och kvinnor uppstod. Det var som vid alla verkliga väckelser en profetisk stämning, ett frågande ”vart-hän” och ”varifrån”. Det till en början mera oordnade, spontana tog allt mera form i gruppbildningar, till en början ”Fosterlandsstiftelsen”, som sände ut bokspridare i landet och så småningom även predikanter. Ingen, som växer upp i vår tid, kan göra sig en föreställning om den mäktiga andemakt, som svepte fram genom sinnena litet varstades i landet. Vilka frukter i tankeliv och livsföring borde inte denna väldiga andeflod ha utbildat inom nationen! ”Otvivelaktigt skedde så på många sätt. Brännvinsarvet hade visserligen gått in folkets liv så djupt att arvsfaktorerna ännu föra med sig följder och yttringar därav, men folket var räddat från undergången. Direkta nykterhetsföreningar följde också. Men en andlig väckelse hos såväl enskilda som grupper kan ”börja i anden och lykta i köttet”. Man kan säga att något annat är aldrig att vänta. ”Den mänskliga faktorn” träder alltid in med sina karaktärsegenskaper. Så skedde nästan omedelbart även i detta fall. Det mänskliga ”förnuftet”, känt från 1700-talet, uppträdde i nya former, den mänskliga maktlystnaden låter sig aldrig utestängas, avunden, småsinnet, obeständigheten, kraftlösheten, tröttheten, allt sådant utförde sina verkningar på alla områden. Snart återstod endast splittade skaror i inbördes misstänksamhet, strider, tävlan, sönderlitage. Och så har vi under ett par generationer kommit fram till vår tid. — Det kom ”väckelser” från helt motsatta håll. De kristna från väckelsens ålder hade varken vakenhet, förstånd eller kraft för att göra sig gällande. Vad återstår av väckelsen och vad är att vänta under den närmaste tiden?

Var vårt folk för hundra à hundra femti år sedan i behov av frigörelse från laster och otro i många avseenden, så är farorna ej mindre nu, så mycket svårare som vi nu ha ett starkare mera medvetet planerande motstånd, som går ända in i samhällsstrukturen. Så mycket klarare medvetenhet, vilja och hägnighet fordras hos dem, som inse farorna och satt som sitt mål att i osjälvisk verksamhet höja befinnefanan ur trälidomens trängsel.

V. Vallberg

ÖRTAGUBBENS SPALT Vetegroddoljan

Hjärt- och kärlsjukdomarna ökar år från år, dels på grund av felaktigt levnadssätt och dels för att fler människor uppnår en relativt hög ålder.

För dessa sjuka finns det som i många andra fall lindring och hjälp i Vår Herres örtagård. Många av besvärerna har sin grund i dålig cirkulation i viktiga organ.

Blodet är ju bärare av det livsviktiga syret ut till alla delar av kroppen liksom det transporterar omkring näringen till kroppens alla celler. Om större ådror förkalkas blir blodförsörjningen av vissa muskler och organ ej tillräcklig och följaktligen kan de ej fungera tillfredsställande. Speciellt vid ansträngning får man känning av den dåliga försörjningen — man får smärtor och kramp. Om hjärtats kransartärer förkalkats får hjärtmuskeln få lite blod och orkar ej utföra sitt arbete, då man anstränger sig lite mer än vanligt. En ört som verkar stimulerande på hjärtats blodcirkulation och genomsblödning är hagtorn. I motsats till en del andra hjärtmedel som stannar kvar i kroppen, utsondras hagtorn och ligger ej kvar som belastning. Hagtorn finns att få i flera former: dels som te (på blommorna) dels som extrakt och som kapslar och dragéer. Av teet tar man en à två tsk till en tekopp hett vatten, får stå och dra ca 10 min, silas och drickes. Man bör

pröva sig fram till lämplig mängd och dos, en del behöver mindre kvantitet och andra större. Alla hjärtsjuka böra undvika socker, honung är hjärtvänligare sötningsmedel.

Kärlkrampvänlig

Men det var ju om vetegroddolja spalten skulle handla. Den lär vara bra särskilt vid *kärlkramp*. Den är rik på livsviktiga fettsyror och har en speciellt hög halt av E-vitamin. Vid det berömda University of Illinois Physical Fitness Laboratory hade man tagit ut två frivilliga grupper som under 12 veckor skulle utföra ett träningsprogram; den ena fick till sin kost en tsk vetegroddolja, den andra en annan olja. Gruppen som fick vetegroddoljan ökade sin prestationsförmåga med 47,4 %, den andra med 24,8 %.

Man vet att vetegroddoljan innehåller mycket E-vitamin, men då man gav en av ovan nämnda grupper E-vitamin erhöi man inte samma resultat som då man gav vetegroddolja. Den är rik på livsviktiga fettsyror. Den är cirkulationsfrämjande, om man tar tillräckligt mycket inträder inte smärttillståndet. Den har även visat sig välgörande vid en del svårartad huvudvärk av migräntyp, men bör då gärna kombineras med hagtorn och mistel. Man blir kanske ej botad från sin huvudvärk då det ofta kan vara anatomiska orsaker, men så länge man tar sin vetegroddolja har man betydligt mindre eller ingen känning av den. Första gången man tar in vetegroddolja kan man få känning av ett tryck i huvudet eller lätt huvudvärk. Men det går snart över och beror på, att oljan öppnar de finaste blodkärlen så att blodet cirkulerar mer än förut men återflödets kärl har ej hunnit vidgas så att cirkulationen går obehindrat.

E-vitaminet har länge varit känt som ett medel mot hjärtsjukdomar. Många hjärtsjuka har för smala kransartärer, som avsevärt minskar den blodmängd, som kan genomflyta hjärtat och därmed också minskar den syremängd, som blodet transporterar med sig. Eftersom många hjärtattacker åstadkommes genom anoxia (syrebrist) så är det av yttersta vikt att man antingen kan öka syretillförseln eller minska syrebehovet. Vitamin E åstadkommer det senare. E-vitamin kan minska syrebehovet hos en muskel upp till 43 % och kan således avstyra mången hjärtattack om man bara sätter in det i tid.

Ett belysande exempel på E-vitaminets fantastiska egenskaper refererades för några år sedan i en stockholmstidning. Det var på ett ålderdomshem i Amerika som några äldre personer på grund av dålig cirkulation började få brand i fingrar och tår, läkarna ansåg sig tvungna att amputera. Man hade hört något om E-vitaminets cirkulationsbefrämjande egenskaper och gav som sista försök en stark dos E-vitamin. Det märkliga inträffade, att på två timmar var cirkulationen igång i de sjuka delarna och amputation behövde ej företas. I Italien hade man på kärlkramp-anfall provat stark överdosering och det hade visat sig mycket välgörande utan skadliga biverkningar.

Det ser ut som om risken för överdosering inte är överhängande, enligt mångas åsikt.

V. V.

Arv bör avskaffas i det fullkomnade sambället

De hade en liten diversehandel i en by i Norrland. Så stor var ej kommersen, men eftersom de var barnlösa och ej levde för något annat intresse än att samla det ena tusendet efter det andra, så blev det med tiden åtskilliga sådana. Och så var tiden inne då hustrun gick bort från denna tillvaro. Mannen levde kvar i sin lilla handel. Då jag träffade honom en dag, yttrade jag till honom, att jag sett i kyrkböckerna, att det fanns mycket intressanta släktförhållanden i hans släkt. Om han ville, så skulle jag be adjunkten skriva ut en släkt-tavla för 15 kronor (i själva verket hade jag den ganska fullständig i en annan släkttavla, som jag skrivit ut). — ”Nä-aj”, han hade inget intresse av saken. Men, sade jag, psalmböckerna i kyrkan håller på att vara utslitna. M. kan göra sig en kär hägkomst i socknen, om han köper nya. Det blir på sin höjd 300 kronor. — ”Nä-aj!” — Han dog efter något år. Några kringströdda spillror på kusinsidan uppträdde med arvsanspråk, där de tvistade om vilka som voro de berättigade. Men mycket blev det inte på var och en, eftersom även en dryg arvsskatt bortgick. Eftersom denna skatt ej kan betraktas som en straffskatt på sparsamhet, så måste den vara en symbol att i det fullkomnade samhället skall arv överhuvudtaget avskaffas. Det vore ett sätt att lösa jordfrågan något snabbare än nuvarande, om också Stalin gick en långt genare väg, nämligen att ”likvidera” nio millioner kulaker.

Kolonisation 5

Kan något av Norrland räddas?

Vi har i det föregående sett hur den kolonisation, som bort ske och som kunnat ske i Norrland, dels förhindrats genom oklohet, dels blivit saboterad av motvilliga makter. Det allmänaste vapnet mot all kritik och allt yrkande på en bättre ordning har oupphörligt mötts av påståendet, att "jordbruk kan inte bära sig i Norrland". Till slut har man kommit därhän att man rent av arbetar på att utrota jordbruket i större delen av Norrland, därför, att "jordbruk går inte i Norrland". Jag träffade en skåning, som blivit gift med en bonddotter i Medelpad och övertagit jordbruket. Jag frågade, hur det gick att bedriva jordbruk i Norrland. — "Det går dåligt. Man kan inte odla vete eller sockerbeter." — Nej, det kan man inte. Måste ett jordbruk här i Sverige odla just dessa för att bära sig, då måste det vara något fel i prissättning, organisation osv.

Men i Norrland kan man odla korn, råg, havre. Av dessa går kornet längst upp, ända upp i Tornedalen och till Lapplands fjällvärld. Och kornet är som föda inte underlägset vete, tvärtom.

I Norrland, ända upp i fjällvärlden, kan man odla rotfrukter, i norra Jämtland och södra Lappmarkerna i allmänhet vid lämplig

utdikning och odling så fördelaktigt, att man erhåller dubbelt så stor potatisskörd som i Skåne och en kvalitét med vilken Skåne inte har den minsta utsikt att tävla. För att inte sätta min egen auktoritet som ansvarig för påståendena kan jag hänvisa till årsredogörelsen från Jämtlands försöksanstalt år 1908, Mörner. Själv äger jag ju visserligen också efter 12 års mindre jordbruk samma erfarenhet. — Man måste fråga dem, som förnekar jordbruk i Norrland, om de utesluta boskapsskötsel från jordbruk? Ty foderodling går långt upp ibland Lapplands fjällvärld.

Fråga är: Går det ännu att rädda något av Norrland och kan man ännu en gång göra försök att åstadkomma en räddning av det jordbruk, som finns, samt till viss grad återvinna något av det förlorade? Det skulle kunna ske bl.a. genom att frigöra inägora med nödvändig skog på bolagsjord. Kommer det att ske? Om icke jordbruk bevaras i Norrland, så kommer där inom några få år att vara såsom vi hör att det är i de "underutvecklade" länderna. Någon import såsom man hör förhoppningar om, kommer man inte att erhålla. Det finns andra länder, som bestämmer över den saken.

POLYKARPUS MARTYRVÄN

Den man, som bar det kända namnet Polykarpus, var biskop i Smyrna i Mindre Asien och var en ledare för en stor del av de kristna i dessa för romerska riket betydelsefulla trakter. Polykarpus hade som barn växt upp i kretsen av aposteln Johannes lärjungar, hade själv sett, hört aposteln och även varit hans lärjunge i sin tidiga ungdom. Därför kunde han föra ut till de kristna församlingarna ett oblandat budskap om Jesu liv, de evangeliska skrifternas tillkomst. Han lämnade också efter sig lärjungar, som erhållit denna oblandade undervisning. Den främste av dessa kan man anse vara **Ireneus**, som bl. a. överlämnat åt oss kunskapen om evangeliernas avfattande, först Matteus på hebreiska, sedan Markus, då han var med Petrus i Rom. Därefter de båda andra.

Den man vars slutliga öde vi nu skola beskriva, **Polykarpus**, hade genom sitt inflytande, sin oförskräckhet, sin ståndaktighet ådragit sig särskilt hat från hedningarnas sida under den tid, då **Marcus Aurelius** var kejsare. Om denne bör sägas några ord. Han var en duglig kejsare. Det var i allmänhet farligast för de kristna under sådana kejsares tider, emedan dessa starkast hävdade den romerska statsreligionen. Själv var kejsaren en intelligent man, stoisk filosof. Religion och filosofi sammanflöt ofta. Så var fallet här. Hans filosofiska religion hade som grundval den självstarka, förnuftiga människan, övermänniskan. Själv var han en sådan. Denna skulle i allt behärska sig själv. Gudarna hade föga att göra i denna värld. Likväl skulle man erkänna dem, ty de representerade det romerska riket. Detta rike och dess representant kej-

saren måste ägnas den högsta dyrkan och lydnad. Inför detta prov ställdes de kristna.

Sålunda var de kristna allestädes, där undersökningar och fordringar uppställdes inom det romerska riket, ställda inför valet: Giv kejsaren gudomlig hyllning, avsvär kristendomen eller dö. Detta krav gick även ut till församlingarna i Mindre Asien. Många kristna miste livet. Och nu gick ropet ut från hedningarnas skaror om undanröjandet av "de gudlösa ledare Polykarpus. Ty "gudlös" var den, som inte erkände den hedniska gudavärlden och kejsarens gudomliga ställning.

Polykarpus hade tagit sin tillflykt till ett lantgods, då han fann sig vara eftersökt, men efter tortyr erkände en slav, som kände till hans vistelseort, var han fanns. Då Polykarpus från den övre våningen, där han befann sig, fick se soldater närma sig för att gripa honom, kunde han med lätthet ha flytt undan, men han vägrade och begav sig tvärtom ned till soldaterna, men bad dessa att han först måtte få förrätta sin bön. Då denna varade länge, blev t. o. m. hedningarna rödda därav, men han överlämnade sig och på en åsna fördes han in i staden.

På vägen dit mötte honom stadschefen, som tog upp honom i sin vagn och tilltalade honom vänligt: "Vad kan det väl ligga för ont i detta att säga: Kejsaren är min herre samt att offra åt honom!" — Polykarpus svarade: "Jag kan inte det som Ni råder mig till." Under skymfliga ord blev han då kastad ur vagnen, varvid han skadade ena benet. Han fortsatte dock, som om ingenting hänt, och gick vidare mot staden. — I stadens circus

Hals-, Luftrörs-, lungkatarr, Denna trio tillhör de vanligaste åkommorna av missförhållanden, akuta eller kroniska, i människokroppen. De kunna åsamkas genom virus eller förkylningar, som i vissa fall kan vara samma sak. — En halskatarr kan övergå till luftrörskatarr, en vidare utveckling kan ske till lungkatarr. Denna kan vid misskötsel och under ogynnsamma omständigheter övergå till lungsäcksinflammation. Det finns även möjligheter för ändå farligare fortsättning, varpå exempel finnas, ända till lungtuberkulos.

Härav följer, att s. k. förkylningar inte böra försummas och betraktas som ofarliga eller att de kunna behandlas hur som helst. Det må nämnas även en annan fara, som kan följa med särskilt halskatarr, dvs i halskörtlarna. Där kan finnas fara för ledgångsreumatism såsom sekundär följeslagare.

Hur böra dessa nämnda företeelser behandlas? Kanske bör man först svara hur de icke böra behandlas. Dessa katarrer åtföljas i mer eller mindre grad av hosta. Nu finns det en läkemetod, som söker att "bota" sjukdom genom att dämpa symptomen. Denna metod kallas för den allopatiska, dvs att använda motverkande medel. Det finns en annan metod, som kallas den homeopatiska. Denna karaktäriseras genom att giva medel, som vi kunna kalla medverkande — till vad? Till kroppens egna försök att bekämpa sjukdomen.

Vi skola här se exempel på verkan av de olika metodernas behandlingssätt. — En man hade en begynnelse till luftrörskatarr. Händelsevis träffades vi. Om några få

(arena) mötte honom prokonsuln, som erinrade honom om hans höga ålder. Han borde skona sig själv med hänsyn till denna. Han hade ju endast att svärja vid kejsarens "Genius" (majestät) och instämma i ropet: "Bort med de gudlösa!" På circus stod en rasande folkmassa och väntade på hans svar. Med fast blick vände han sig mot den sorlande mängden och med handen vinkande mot denna ropade han: "Bort med de gudlösa!" — Nu trängde sig prokonsuln närmare in på honom och uppmanade honom "Svär och förbanna Kristus och jag släpper dig lös!". P. svarade: "I åttiosex år har jag tillhört honom och han har inte gjort mig annat än gott. Hur skulle jag kunna förbanna min konung och frälsare!" — Då prokonsuln likväl ännu en gång uppmanade honom att svärja vid kejsarens Genius, så svarade Polykarpus: "Om du söker din ära däri, att förmå mig att svärja vid kejsarens Genius, som du säger, så hör här mitt ord: Jag är kristen! Därmed var den bekännelse given, som var förbunden med döden. Biskopens avsvärjande skulle ha fört med sig förvirring och avfall inom stora delar av såväl mindre Asien som annorstädes i det romerska riket, hans ståndaktighet däremot medförde styrka i bekännelsen vida omkring.

Prokonsuln gjorde fortfarande upprepade försök att beveka Polykarpus, hotande honom med de vilda djuren och med bålet, men Polykarpus var obeveklig. — Nu förkunnade härolden, att Polykarpus hade själv bekänt sig vara en kristen. Då ropade folkmassan och fordrade att han skulle kastas till de vilda djuren. Men föreståndaren för festspelet vägrade med hänvis-

HOMEOPATIEN

ningar kom han till mig. Hade då en hård hosta. Katarren hade gått ned i lungan. Inget slem fick han upp. Jag frågade strax: "Har A. sökt läkare?" — "Ja, jag var in till stan i lördags och då tyckte jag, att jag skulle gå till doktorn och höra vad han sa." — Jag svarade: "Jo, jag kan höra det. Det här kommer att bli svåra saker. Slemmet är stoppat i lungan. Det blir troligtvis varbildning." — Mannen hade fått **Opium**. Jo, det blev en svår historia, en flera veckors kamp emellan liv och död, larsarettvistelse, hemkomst utan förbättring, upphostning av litervis med slem, som drevs ut tack vare homeopatisk medicin (Kali bichrom.).

Det har sedan gammalt gällt som rätt behandling av hosta att stoppa hostan. Jag känner massor av sådana fall med mer eller mindre svåra följder. — Ett annat exempel. Ett barn hade hosta, hade fått medicin av läkare. Hostan fortsatte vecka efter vecka utan att något slem lossade. Jag påstod, att hon fått någon medicin, som hindrade upphostningen. "Nej, den skulle lossna", sade man. Jag bad att få se receptet. Jo, där fanns just Opium, som dämpar hostan, förvandlar den till hackhosta eller näsan förlamar den. Då slipper ju omgivningen att för ett par tre dygn höra en hosta, som pressar upp slem.

Finns det då inga mediciner, som hjälpa kroppens arbete att lossa slemmet och på samma gång övervinna sjukdomssymptomen utan menliga följder? Jo, många homeopatiska medel finnas där. Men man bör inte föreställa sig att varje typ ning till att spelen vore redan slut. Då ropade mängden att han skulle brännas. Och genast släpade man tillsammans ved och trä av allehanda slag och uppförde ett bål. Polykarpus bad att slippa bli bunden på bålet. Han ville dö som en obunden människa, vilket beviljades. Han bad med hög röst: "Herre allsmäktige Gud, jag tackar Dig, att Du bevärdigar mig att denna dag och denna stund bliva delaktig av den kalk, som så många av dina vittnen och som Kristus själv fått tömma". Därpå omgavs han av lågorna och förtärdes av elden. Det var antagligen år 165, ehuru även ett par andra närliggande år uppges.

Den skara Kristi vittnen, som i tysthet blivit bragta om livet utan att ha efterlämnat utåt hörbart vittnesbörd och som lika troget stått fast i sin bekännelse, äro inneslutna i den eviga världens hägkomst likaväl som dessa namnkunniga vittnen. Hur många av de 41.000 präster och det mångdubbelt större antal andra personer, som dödsdats ha inte stått fasta vid sin tro allt in i döden även i detta århundrade, men det har skett bakom tyska murar. Ingen berättar om deras martyrväg. Inget personligt vittnesbörd tycks ha slupit ut t. ex. från de 37 präster som Bela Kuhn lät korsfästa i Ungern. Helt säkert skall många kristna i vår tid, om det gäller, stå lika fasta i sin bekännelse som Polykarpus, men det har visat sig, att i vår tids samhälle kan man vänta en större upplösning av rättsförhållanden åtminstone i deras yttre form än i det romerska riket. Vad som vunnits i tusenårig kamp för rätt och etiska normer har visat sig kunna bortspolas inom några årtionden.

V. V.

av sjukdom kan trollas bort på några timmar och därpå är all fara över. Man kan lätt förledas därav, att en sjukdom blivit tillbakalagen, övervunnen, som så ofta sker överraskande lätt vid hom. medicin. Och så tänker man, att man kan återgå till ett arbete, där man blir utsatt för förkylningar och överansträngningar. Nej, en sjukdom måste vara tillbakalagen och kroppen få en tids vila för att fullt hämta igen sitt övertag över sjukdomen.

En "förkylning" eller infektion åtföljes vanligen av feber. I första början passar Hep. sulf. och Aconitum (D6 eller D12): 5 piller 3—5 gånger av vardera per dag växelsvis de första dagarna, därefter minskning. Andra medel, som kunna följa därefter eller även tagas i början äro: Kali carb., Dulc., Ant. tart., Argent. nitric., Phosph. — Se vidare läkemedelsbeskrivningar!

Homeopati

Är homeopatisk medicin ofarlig?

Man får ofta höra, att homeopatisk medicin är "ofarlig". Kan ett sådant omdöme gälla hur långt som helst? Att så icke kan vara fallet är självklart. Allt, som har något inflytande på den mänskliga fysiken, kan naturligtvis också i vissa fall åstadkomma skador, dvs om det får inverka på ett olämpligt sätt. Bäst förstår man saken, om man belyser den med exempel. — En kvinna hade av en homeopat erhållit ordination av ett visst medel ur den Schüsslerska farmacopén. Hon frågade mig, om medlet var lämpligt. Hon hade tagit det dag för dag utan uppehåll under flera år. Man skulle vänta att någon kunde anföra ett sådant fall såsom bevis för ofarligheten. Men beviset går i detta fall snarare åt andra sidan. Vid närmare granskning, så hade hon vissa symptom, som tydde på att medlet verkat ogynnsamt på psyket och de allmänna livsprocesserna. — Man bör av detta fall draga följande slutsatser: Man bör aldrig hänvisa en människa att taga den eller den medicinen utan undervisning om hur den bör tagas och huru länge den bör tagas. De lägre potenserna kunna intagas, om de tas en längre tid, en vecka i sänder samt därefter en till tre dagars uppehåll 2—4 gånger om dagen 5—6 piller. En sort bör ej gärna tas längre tid än tre veckor. — De högre potenserna böra ej tagas dag för dag utan med längre mellanrum, varom läroböcker lämna närmare upplysningar. Vid vissa fall kunna dock även dessa tas ofta nog för att framkalla uppbrytande av långvariga kroniska tillstånd.

Intages hom. medel alltför ofta och för länge, uppstår oemottaglighet för vidare påverkan. Vid hjärtsjukdom måste försiktighet ske även med avseende på intagning av dessa "ofarliga" medel. Vid mycket högt blodtryck eller ålderdomssvaghet böra endast lägre potenser användas. Vid behandling av hjärtfel böra endast lägre potenser användas med undantag för Aurum, (där är D30 bäst).

Sett, hört och tänkt från UTSIKTSTORNET

Vår tids litteratur har ingått i ett nytt skede, nya former, nya tankegrunder. Skall även om denna en gång fällas omdömet i Svenska Akademien: Var stode vi, om de ej funnits till? Det är tvärt att profeterna om framtiden liksom det också är svårt att bedöma samtiden. Vår tids poesi är naturligtvis uttryck för själva tiden. Ingenting ger säkrare uttryck för tidens väsende än sången och musiken. Vi kan skönja dess natur, åtminstone vissa sidor därav, i "Dagens Dikt" och i poppen. Med dessa som utgångspunkter kan man säga till tiden: Känn dig själv.

"Till flydda tider återgår min tanke än så gärna.

Mig vinkar från förflutna år så mången vänlig stjärna."

Vi känner igen inledningen till dikten "Fänrik Stål" i Runebergs diktverk "Fänrik Ståls Sägner". Det är nog inte endast vänliga stjärnor, som vinka oss ur de historiska minnena. Så var väl också inte heller fallet med det som Runeberg hade att förtälja om minnen, även om det var ett, som han ville i dikterna uppvisa såsom huvuddraget — ett litet folks offervilja och sega medvetande att vilja vara ett fritt och oberoende folk och land.

En art av författarskap, som flödat under detta århundrade är proletärdikten, jämförelsen mellan vad som varit och vad som borde ha varit eller mellan vad som är och vad som borde vara. Vid dessa sociologiska minnen och studier måste vi erkänna den frihetsform, som det sociala tillståndet tagit gentemot

tillståndet under närmast föregående släktled. Inför de beskrivningar, som lämnas, kan man fråga: Var det verkligen så svårt som det skildras? Man bör komma ihåg att vi där ofta möta undantagsskildringar, samt att det ligger i sakens natur att författaren avser att uppväcka sympatier och ovilja, både det ena och det andra hos läsaren. Därför behöver det inte vara osanna skildringar, endast färglagda och framställda i förstörade proportioner. Det finns även en annan sida att beakta. Det fanns även ljusa och förmånliga sidor i livet och tillvaron, som vi sakna.

Det fanns många förhållanden, som människorna saknade på den tiden, men som vi äga. Det gäller alla samhällsklasser. Man kan ju erinra sig att vi upplevat en hel mängd nyheter, som voro för dem alldeles okända. Järnvägar t.ex. funnos ej i någon allmän utsträckning förrän efter mitten av förra århundradet. Dessa började byggas först under de närmaste årtiondena före min födelse. Telefon fanns ej i min barndom. Cyklar, bilar, skrivmaskiner, vattenledningar m.m. är sådant, som närmaste generationer saknade.

Visst måste vi förvånas, då vi höra att arbetstiden kunde uppgå till 12—14 timmar. Intrycket förmildras dock inför det förhållandet, att man i allmänhet både levde och verkade i ett lugnare, mera behärskat tempo. Hela livet var arbete med helgdagar såsom vilodagar och mellanstunderna som någon timma eller halvtimma av lugn och vila.

V.V.

Märkliga resultat av människoforskning II.

II

Under denna rubrik ha en del märkliga resultat delgivits i en föregående uppsats. Vi fortsätta här med liknande resultat av livs- och farenheter.

För bortåt hundra år sedan levde i Ungern en läkare Peczely. Denne hade kommit underfund med att irishinnan hade ett så intimt samband med kroppens organ, att om en organskada uppstod någonstades i kroppen, så inträdde en förändring på ett visst motsvarande område i ögats regnbågshinna. Samma upptäckt gjorde en präst Liljequist i Sverige samt att förgiftningar i kroppen återgav motsvarande giftsamlingar i ögat. Hundratals personer, läkare och andra, gjorde undersökningar och funno saken bekräftad och många skrifter utgavos på kulturspråket, som bekräftade saken.

Men under samma tid förnekades dessa förhållanden av en stor del av den officiella vetenskapens falanger. Här måste det således vara så, att endera lever i fraser, inbillningar, falskhet. Vem? Jag skall ej svara på frågan, jag bara konstaterar här liksom i den föregående artikeln, att vi leva i ett onaturligt släkte, som har abnormiteter. Det är något fel med hela mänskligheten. Det erinrar mig om en historia, som jag läste i en engelsk bok. — En man, som tillhörde klientelet på det stora sjuksjukhuset Bedlam utanför London, mötte utanför detta en annan man, som gick vägen fram. De kommo i samspråk. Den kommande tyckte att den han träffade från sjuk-

huset var så normal och förståndig, att han frågade honom: "Hur kommer det till, att Ni är här?" — "Det beror på en dispyt", svarade denne. — "Vilken dispyt?"

V. V.

Virus eller faraonisk förbannelse?

Efter "Die andere Welt, jan. 1964.

Den 3 nov. 1963 tillkännagav den egyptiske vetenskapsmannen dr Ezz Taha för den internationella pressen i Kairo, att han hade kunnat avslöja hemligheten, som omslutit "den faraonska förbannelsen". Dr Taha förklarade de hemlighetsfulla dödsfallen av flera personer, som arbetat i de egyptiska gravarna, såsom beroende på en virus, som haft förmågan att överleva i mumierna under tre—fyra tusen år.

Ett kvarts år efter denna minnesvärda konferens förölyckades dr Taha på autostradan Kairo—Suez. Huru en olycka kunde ske på den sparsamt befarna gatan synes polisen ännu i dag som en gåta. Det är alldeles oförklarligt huru den auto, i vilken Taha for, kunde

svänga av till vänster sida och stöta ihop med en mötande bil. De, som foro i den andra bilen, släppte undan med förskräckelsen, under det att i den andra Taha och två av hans medarbetare omkommo. Trötthet hos chauffören eller fel på bilen anses vara uteslutna.

Historien om faraoförbannelsen uppkom 1922, då den engelske arkeologen Carnarvan, Howard Carter och Richard Bethell jämte fransmannen Bénédict och italiennaren Passanova efter 16-årigt sökande hade funnit Tut-An-Kamons grav med alla dess härligheter. Men på konungens sarkofag hade forskarna funnit en hireroglyfskrift som lät som en hemsk varning: "Döden skall med snabba vingar störta ner över den, som stör faraos sömn".

Enligt statistiken i en amerikansk tidskrift ha 30 lärda och 400 infödda arbetare fallit offer för denna "död på snabba vingar".

De moderna vetenskapsmännen ha sökt att förklara den hemlighetsfulla dödsdömdöden på naturlig väg. Dr Taha har, som vi nyss läste, sökt förklaringen i virus, som överlevat i graven. En italiensk professor Bulgarini har uttryckt förmodandet att de gamla egypterna som ett högt stående kulturfolk möjligen kände till radioaktiv verkan och kunnat skydda sina gravar med "dödsstrålar".

Den kände egyptiske lärde professor Selim Hassan är fast övertygad om "faraoförbannelsens" verklighet: "Jag har många gånger gått in i gravar", förklarar han, "men jag tror på kraften hos de gamla egyptiska gudarna och har alltid undvikit att störa faraonernas vila. Denna hänsyn har jag att tacka för mitt liv."

då, men nu har hon glömt det.

Så länge som det rörde sig om detta livet, så återgavs minnesinlevelser såsom ett slags psykometri, såsom vi förut sagt, men — hur förhåller det sig med inlevelserna "före födelsen"? Doktor Björkhem disputerade på sin fil. doktorsavhandling om "De hypnotiska hallucinationerna". Man väntar att i denna få något försök till förklaring över särskilt inlevelserna "före födelsen". Men sådana försök voro väl redan på förhand uteslutna — det var ju "hallucinationer". Finna vi kanske försök till förklaringar på annat håll?

Tre möjligheter till förklaringar finnas, ej flera, så vitt jag kan finna. 1. Hypnotisörens föreställningar, fantasier, överförs till den hypnotiserade. 2. Hallucinationerna hämtas från det universella kosmiska minnet, akasha, som indierna säga. 3. Den hypnotiserade har levat ett föregående liv här i världen och under det hypnotiska tillståndet kommer personen tillbaka till sin föregående tillvaro.

Vilken av dessa tre möjligheter skola vi välja? Vilken är mest rimlig? Frågan är så delikat, att

Forts. på sid. 6

Är det människans oundvikliga öde att förstöra och förstöras?

Följa vi mänsklighetens historia, så är det en väg av dårsaker, brott, förstörelse. Även om vi utesluta allt som blivit förstört genom krig och andra stridshandlingar, så ha vi likväl kvar ett historiskt panorama av idel fördärvliga åtgärder från människornas sida samt oförmåga att behärska omständigheterna och sin egen naturs sämre böjelser. En mängd olyckor, fattigdom och sjukdomar får människosläktet oupphörligen genomgå, till stor del föranledda av hennes egna överträdelse eller underlåtelser, och hennes olycksväg är inte mindre utmärkt under de mest gynnsamma tiderna. Vi låta ett vittnesbörd gällande vår tid och oss med vår höga "kultur", tala.

I Svensk Läkartidning för ett par år sen skriver generaldirektör Arthur Engel följande: " — — — Kultursamhällets höga näringsstandard innebär en fara och befordrar sokersjuka, tandkaries, gallsten och fetma samt kärl- och hjärtsjukdomar. Kemisk-tekniska industrin, genom ständigt nya produkter, skapar förutsättningar för förgiftning och överkänslighetstillstånd. Läke-

medelsindustrin skapar liknande problem, liksom också livsmedelsindustrin genom det stora antalet tillsatsmedel för konservering, färgning etc." — En i hög grad detaljrik och sakkunnig utredning av allt det här antydda kan man läsa om i Günther Schwabs nya bok "Des Teufels Küche", som vi förut omnämnt och som kan fås genom Litteraturförlaget.

I samma riktning gå uttalanden i boken "Människan utan jag" av Joachim Bodamer, utgiven av "Natur och Kultur", sidorna 19 och 20:

"Det ser tyvärr inte ut som om man lyssnade särskilt uppmärksamt till varningar av genetiker som H. J. Müller och C. G. Wendt. I ett nyligen utkommet arbete med den

betecknande titeln 'Läkekonstens utveckling en fara för mänsklighetens biologiska framtid' har Wendt påvisat att människans sedan årtusenden ytterst fint avstämda genetiska genstruktur — alltså jämvikten mellan arvsanlag och mutativa nybildningar — i våra dagar grundligt rubbas genom läkarens åtgöranden och ett naturligt urval omöjliggöres. Röntgenstrålar, radi-

um och radioaktiva isotoper är enligt Wendt i hög grad mutationsbefrämjande, dvs. de framkallar missbildningar. Också kemiska ämnen är i långt större utsträckning mutagen än vi föreställt oss. Därför torde även den försiktigaste kritik nödgas fastslå att läkekonstens framsteg under de senaste femtio eller sjuttiofem åren betyder en fara för kommande generationers hälsa, en fara, som Müller redan betecknar som 'dödlig.' — De värsta mutationerna kommer väl ändå att frambringas genom inympning av sjukdomsmateria medelst vaccinationer samt atomsprängningar icke att förglömma!

Ytterligare läser vi: "Inte heller duger det att åberopa vårt trängda försörjningsläge eller vår strävan efter maximala produktions-siffror för jordbruket som ursäkt för att använda skadliga kemikalier, vilka övergår i våra födoämnen, så att — som klinikern Hoff yttrade en gång — 'människan i sin ångest att svälta ihjäl beslutar att ta gift i stället!'"

Hypnotiska hallucinationer

När företeelser falla under rubriken "parapsykologi", så anger det att de ligger utanför själslivets materiella instrument, så som man allmänt fattar dessa. Till dessa parapsykiska företeelser höra de i rubriken nämnda "hypnotiska hallucinationerna". Själva benämningen är ganska finurlig, för att utesluta oönskade tolkningar såsom om där funnes någon realitet därbakom.

Genom ett exempel får vi den bästa insikten i vad som menas med hypnotisk hallucination. — En kvinna omkring 50 år hypnotiserades. Hypnotisören "för henne tillbaka" till 25 år: "Nu är Ni 25 år, nu är Ni 25 år. Vad är Ni nu?" Hon befinner sig i en stor koncertsal. Hon beskriver de högtidliga intrycken m.m. — Därefter föres hon till 14 år. Hon skall nu gå och spela. För vem? För Rickard Andersson. "Det är väl roligt" — "Nej, jag är så rädd." — "Varför är du rädd?" — "Att jag inte kan." — Så föres hon till 5 år. "Vad gör du nu?" Svaret med barnlig röst: "Jag leker med mina bröder." — "Vad heter de?" Namnen ges. "Vad leker Ni?" — "Vi bygger fästningar." — "Hur går det till?" — "Vi bär stora, stora stenar." Alltsammans var erinringar och inlevelser, en form av psykometri. Men sedan föres den hypnotiserade tillbaka "före födelsen".

50 år före födelsen. Inget svar. 100 år före födelsen. Inget svar. 150 år före födelsen. Svar: "I himmelen, bland skyar." Hastigt föres personen till 250 år före födelsen. Då i Egypten, sitter vid floden, formar lerkärl. Hur går det till? Arbetar med pinnar. Folk går däromkring, talar med varann. — Så föres den hypnotiserade steg för steg tillbaka till utgångspunkten, tillfrågas under återfärden, om hon varit i Egypten. Tillfrågas om hon kunde språket, blir ytterst förvånad över, att hon kunde det

Forntida astrologi

När och var astrologien haft sin början och sitt ursprung är alldeles okänt. Att den skulle ha utgått från kaldeerna är oriktigt, ty den återfinnes hos olika folk ända bort i tidens fjärran såsom framgår bl.a. av dess förekomst i forntidens religioner. Vi återfinna spår därav i Gamla Testamentet, och framdeles studerades mycket av hebreerna. Vi skall här lämna en del exempel därom.

Människan betraktades som en reflex av det stora allt, microcosmos i macrocosmos, den lilla världen i den stora världen. I Jeziros bok (en talmudbok) framställes det parallella förhållandet mellan tre faktorer i kosmos: jorden, tiden och människan, motsvarande grundtalen samt de tre elementära bokstäverna. De tre grundläggande bokstäverna heter Aleph, Mem, Chin; dessa motsvara luft, vatten, eld; i människokroppen bröst, buk och huvud; i temperaturväxlingen av tempererad luft, köld och hetta. De sju hebreiska bokstäverna: Beth, Gimmel, Dath, Khaf, Pe, Resch, Tau är här på jorden motsvarigheter till Saturnus, Jupiter, Mars, Solen, Venus, Mercurius och Månen. Då det hebreiska alfabetet består av 22 bokstäver, återstår alltså 12. Dessa ha sin motsvarighet i zodiakens 12 tecken: Väduren, Oxen, Tvillingarna, Kräftan, Lejonet, Jungfrun, Vågen, Skorpionen, Skytten, Stenboken, Vattumannen, Fiskarna. I människokroppen motsvarigheter för syn, hörsel, smak, talorgan, känsel, förmåga av sammanbindning, sätta saker i rörelse (händerna), känslan av vrede, förmågan att skratta och att sova. Häremot svarar även årets 12 månader.

Över alltsammans står Tali såsom en härskande konung på sin tron. Detta ord Tali innehåller en mystik, som tycks avse en andlig makt, som är universums reglerare, representerande andevärlden och evigheten.

Att stjärnorna utöva inflytande på människor och naturen omkring henne var en iakttagelse, som människorna gjort långt tillbaka i forntiden, ett vetande, som följt människorna alltsedan de blivit till undersökning och studium alltjämt. Svår är dock gåtan att lösa, ehuru dock vissa partier av densamma intaga platsen av giltig vetenskap. Månens inverknings åro de som i första hand kunna iakttagas. Efter månfaserna gjorde man iakttagelser beträffande sådd och skörd, ebb och flod var en daglig iakttagelse såsom verkningar av månens ställning. Inälvsmaskarnas känslighet för månfaserna, menstruationens sammanhang med månens skiftningar, sjukdomars tilltagande eller avtagande vid de olika månskiftena var ju iakttaget.

Om solens olika inverknings hade man ju släkte efter släkte erhållit en viss erfarenhet. Solen kunde i vissa fall bringa skada, framför allt såg man solen som hälsobringare. Det behövdes emellertid skydd mot det skadliga inflytande som både solen och månen under vissa omständigheter kunde utöva: "Solen skall icke skada dig om dagen eller månen om natten." Solens eller månens eller planeternas gynnsamma krafter kunde upptagas av vissa stenar, som alltså blevo amuletter. En talmudist säger: "Gud satte en dyrbar sten kring halsen på Abraham, alla som voro sjuka och betraktade stenen blevo helade. Men efter Abrahams död tog Gud den dyrbara stenen och hängde

Astrologisk . . .

Forts. fr. sid. 1

kommer att tilltaga under 1966. Förbindelsen av Uranus och Pluto i Jungfrun anger visserligen en tendens till närmande mellan olika folk och intressegrupper, men Saturnus i opposition ger ringa hopp om en positiv lösning på spänningarna.

Man kan visserligen knappast räkna med en plötslig utlösning av en storkonflikt genom en så ofta fruktad överilad "tryckning på knappen" — mot detta talar den uttalade Saturntendensen allt för mycket, som mindre verkar som ett plötsligt utlösande av en katastrof än som ett långsamt vidgande av klyftan mellan folk och statsgrupper. Världen är i dag sjuk, och skulle kanske ännu kunna helas — men fortsätter den nuvarande utvecklingen, styr mänskligheten istället mot allt större och svårare kriser. Också i överensstämmelse med Saturnus starka inverkan är detta att världens tillstånd i dag är följderna av i det föregående begångna svåra fel som hindrar Uranus' tendens till en ny positiv utveckling att verka. Samtidigt är den

upp den i solsfären", dvs. för att sända ut sin strålkraft till helande.

Men man trodde inte endast på solens och månens inflytande, man kände också till planeternas och den övriga stjärnornas inflytande. Dessa kännetecken voro under forntiden kända från Kina fram till Medelhavets yttersta gräns. Rabbimerna sysslade därmed hos judarna. Där möttes två olika tankeriktningar: den ena fatalistisk, "allt är bestämt av stjärnorna", ödet bestämmer allt; den andra anser Guds makt stå över stjärnorna. En rabbin Joham förfäktar den senare tron då han hänvisar till Jeremia 10: 2: "I skolen icke förfäras för himmelens tecken, därför att hedningarna förfäras för dem." — En rabbin säger: "Den som är född på en söndag (dvs. solens dag) skall utmärka sig framför andra. Ljus och mörker blevo åtskilda på sabbatsdagen. Den som är född på måndagen skall bli söndrad av passioner, ty på den dagen blevo vatten åtskilda. Den som är född på tisdagen skall bli rik och ge människor glädje, ty på den dagen skapades örterna. Den som är född på onsdagen skall bli klok och lycklig, ty på den dagen skapades stjärnorna. Den som är född på torsdagen skall bli upptagen med att hjälpa andra, liknande den som är född på fredagen. Den som är född på en sabbat skall dö på en sabbat, emedan sabbaten för hans skull blivit ohelgad. En rabbin säger: "Det är inte stjärnornas ställning för tillfället utan deras ställning vid födelsen som har betydelse." Och därefter anges de olika egenskaperna för de olika planeterna. De astrologiska krafterna uppgavs ha varit verksamma vid Sinai. Av stjärnkonstellationen beror, säger en talmudist, livslängden, barnrikedomen, framgången i livet. Job förbannade under sina olyckor sin stjärnkonstellation.

Det anförda ger oss en liten inblick i den forntida astrologien och därmed sammanhängande tankar och levnadssätt. Livet vävdes in i en brokig vävnad av mystik och hemligheter i samband med den astrala världen och de jordiska företeelserna, delvis byggda på realia, delvis på stämningar och fantasi, ett liv på samma gång i andlig trädgård och själisk rikedom. Vår tid har frigjort sig från den, från trädgården, men den inser föga hur den tappat bort rikedomen.

hos många "unga" stater framhävda strävan efter oavhängighet och självbestämmande och en alltför stormigt förlöpande evolution ett hot mot världsfreden som hör samman med Uranus' negativa verkan i riktning mot en alltför impulsiv och språngartad utveckling som vill hoppa över hela utvecklingsskeden, och bokstavligen talat inflygga höghuset där det nyss stått inflyggarbyar. Vid sidan av den ökande misstron och fördjupandet av motsatserna är den nyssnämnda tendensen den andra stora fara som hotar världsfreden 1966. Den ständigt tilltagande energianhopningen omkring dessa båda motpoler visar på möjligheten av en sig närmande större världskris. En sådan kan dock knappast utlösas 1966 utan man kan istället vänta sig en tillfällig stagnation eller spänningslösning. Till en sådan avspänning kan möjligen "kapplöpningen" till månen och andra planeter bidraga. Uranus' konjunktion Pluto ger också möjlighet till en landning av människor på månen före 1970. Ett stort bakslag i denna kapplöpning kan emellertid väntas 1966 eller året därpå.

Den tekniska utvecklingen mot automation och robotar kommer att fortsätta. Inte minst blir detta fallet inom undervisningen, där maskinerna träder alltmer istället för människan som lärare. Detta ger stora möjligheter att utbilda allt fler, men är samtidigt ett hot mot verklig kunskap emedan därigenom utvecklas ett intellektuellt mättnadstillstånd och ett utvecklande av elementära drifter som den nästan allt självständigt tänkande berövade människan ej kan bjuda ett effektivt motstånd. Detta är en tredje stor fara som skymtar i de planetära konstellationerna för 1966.

Ebertin går mera in på precisa tendenser och ledande personers troliga öde under 1966. Han visar till att börja med att spänningsaspekten mellan å ena sidan Saturnus och å andra sidan Uranus/Pluto fortsätter att verka. Särskilt kritiska perioder kan väntas då Mars passerar över denna konstellation i månads-skiftet januari-februari, i april, i juli och i oktober, då man kan vänta såväl tilltagande politisk spänning som större katastrofer av olika slag. Mitten av mars till mitten av april kan Jupiter-Neptun, heliocentriskt betraktade lösa ut svåra oväder, skyfall och översvämningar såväl som epidemiska sjukdomar. Allmänt sett rör sig de stora "förvandlarna" Pluto, Uranus och Saturnus länga tiden i halvsumman Jupiter/Neptun, vilket tyder på långtgående spekulationer och måttlösa planer överallt i världen (jätteeplaneringar, världsrymdprojekt etc.) men också faran för plötsliga förluster, kriser, sammanbrott, skandaler och felsegna förhoppningar. Geocentriskt betraktat befinner sig Uranus och Pluto lång tid i konjunktion. Under våren kommer Saturnus till, och när Mars flera gånger går över detta komplex kan man räkna med en utlösning som kan ta sig form av blodiga sammanstötningar mellan partier och raser, diktatoriska åtgärder, tilltagande spänning mellan vissa folk, attentat etc. Detta gäller främst mars, juli och under hösten, bl.a. i november.

I februari går Saturnus i opposition mot Pluto varför vi då kan vänta våldsamt ombildning av regeringar. Väntas kan också en förstärkt opposition mot de kommunistiska partierna som här och var kommer att tvingas reformera sina program och sin inriktning i likhet med socialdemokratin tidigare på sina håll. Islam inleder ett korståg mot kommunismen, Kinas kamp

Hypnotiska . . .

Forts fr. sid. 5

vetenskapen har inte vågat sig in i svaret utan nöjt sig med frasen — "hallucinationer". Detta skulle således bli en fjärde möjlighet, men för min del kan jag ej alls finna denna utväg som möjlig. Ej stort större möjlighet har förklaringen nr 1, ehuru den kan tänkas i vissa undantagsfall. — För min del vill jag svara: Alla tre fallen kunna tänkas möjliga, vart särskilt fall för sig. När t.ex. en ung präst under hypnotiseringen uppgiver sig vara en kyrkvård i en viss socken med ett visst namn och det vid undersökningen av kyrkböckerna visar sig, att uppgiften om kyrkvården var riktig, vilken är då den rimligaste förklaringen? Skuldet det verkligen kunna förekomma, att en person kan ha levat här i tiden förut och att han kan komma tillbaka i erinringen därom under vissa förhållanden? Ett ingående studium av ett större antal dylika företeelser som ovan synes bekräfta att så kan förhålla sig. Man går tillbaka här i tiden. Det är alltjämt faktiska inlevelser i verkligheter. Varför skulle det vara absolut uteslutet i upplevelsorna "före födelsen"? Men vi böra undvika att göra alltför vidlyftiga slutsatser och skapa ovissa dogmer om människans möjligheter att vandra genom världarnas olika tillstånd.

V. V.

mot Sovjet kommer att skärpas (redan utges i Kina kartor där Sovjet invisats som en kinesisk provins av Europas storlek).

Faran för tilltagande arbetslöshet kommer att öka, bl.a. genom automation. I USA har Vietnamkrisen tillfälligt avhjälpt arbetslösheten men i Sovjet ökar den och världen närmar sig samma krisituation i detta fall som på 1930-talet. För Tysklands del är de "7 feta åren" nu förbi och samma gäller i stor utsträckning också andra länder som hittills haft en ständigt stigande levnadsstandard.

President Johnson har att vänta ökande svårigheter inom och utom USA, en helt förändrad situation och fara för livet. Krispunkter: början och slutet av april och månads-skiftet september-oktober. Någon lättnad kan han uppleva under tiden slutet juni—början av september. Mot slutet av året blir hans hälsa antagligen sämre.

Utrikesminister Rusk har också ett svårt år med krispunkter framförallt vår och höst.

Mao-Tsetung är en svårt sjuk man, men kommer antagligen att hålla sig kvar även 1966. Krispunkter för honom är dock främst slutet av juni, början av juli.

De Gaulle har under föregående år framgångsrikt genomkämpat även mycket våra kriskonstellationer. Under våren kan dock hans hälsa försämrats avsevärt och göra det svårt för honom att driva sitt hårda spel om makten. April—maj och augusti—september är speciellt svåra perioder. Klarar han dessa perioder kan han under hösten uppleva en större framgång.

Kosygin torde få stora svårigheter under sommaren i samband med förändringar i Kreml under det att hösten ger avspänning.

Drottning Elizabeth har att räkna med svårigheter både ifråga om hälsan och den politiska utvecklingen.

Wilson har i april—maj och augusti—september att räkna med ytterst stora svårigheter som kan kasta honom ur sadeln.

Erhard har krisperioder att vän-

Trotjänarinnan fick ingen belöning

En flicka från en fattig arbetarfamilj kom ut i tjänst hos andra. Efter ett par år erhöill hon tjänst hos en förmögen änka i Stockholm. Sedan hon tjänat denna ett par år ämnade hon söka någon annan plats som ombyte, men änkan bad henne: "Nej, stanna hos mej, så ska du få arva allt vad jag har." Så gick det oupphörligt och åren gingo — änkan blev gammal, tjänarinnan nådde upp till de 40 åren. En dag klädde sig den gamla husmodern för att uppsöka en advokat och skriva testamentet till tjänarinnan. Men det kostar på att taga ett sådant steg. Har man skrivit testamentet, så är det som att man redan förlorat alla de kära pengarna. När frun gick mot dörren för att gå den tunga vägen till advokaten, så brast hjärtat. Hon föll död ned på golvet. Inget testament blev skrivet. Universalarvinge blev nu "Arvsfonden". Visseligen var det allmänt känt vad frun hade lovat. Men Arvsfonden har inget hjärta i sådant fall, endast affärshandlingar. Trotjänarinnan hade inte haft någon väsentlig lön, hon fick vad hon behövde och dessutom det stora löftet. Hon hade därför inget spar-kapital över utan måste söka sig nya tjänster. Arvsfonden blev berikad med 68 000 kronor.

Donerade till vattenledning åt de fattiga

I Marseille levde mot slutet av förra århundradet ett gammalt original, allmänt känd i den stora staden, som den originella enstöringen, den ensamma girigboken, som levde bara för sina pengar. Där han gick på gatorna viskade man om honom, gav honom stundom även ett glåpord. Men så dog den gamle originelle juristen, penningssamlaren. I sin ungdom hade han levat med i det yppiga liv, som levedes av hans släktingar och vänner. Han hade råd därtill på grund av ett rikligt arv. Men bäst det var, så bytte han helt om levnadssätt, blev den ovan skildrade enstöringen och girigboken. Men tiden kom, då hans jordiska tillvaro nått sitt slut. Hans arvingar samlades till det juridiska centrum, där hans testamente skulle öppnas. Detta befanns innehålla följande: "Redan i min ungdom fann jag medlidande med dem, som bo i de och de fattigkvarteren och som sakna vattenledning. Aren ha gått och ingen vattenledning ha de fått. Jag har samlat vad jag kunnat, jag har fördragit alla falska rygten och omdömen för att dessa fattiga också skulle få vattenledning. Därför testamenterar jag o.s.v. — hela förmögenheten för denna vattenledning. — Släktingarnas sorg och fasa, det allmänna uppsendet kan man ju föreställa sig!

ta i februari—mars och augusti—september. Förmodligen har Väst-tyskland att räkna med mycket stora svårigheter både inom- och utompolitiskt under första halvåret. Markens värde sjunker.

Som synes kommer båda författarna till ungefär samma resultat. Inte heller 1966 är avspänning och ordnade förhållanden i världen att vänta utan istället tilltagande spänning och oro.

(Övers. och sammanställning O. Alexandersson)

Sierskan från Axmarbruk Om pendel och slagruta

ANNA FRIDS i Färnäs memoarer.

Genom en hel del artiklar och reportage i dags- och veckopress bör Anna Frid vara rätt välkänd i hela landet. Enkelt och rättframt berättar hon om sitt liv, om hur hennes egenartade förmåga uppträdde redan i hennes barndom. Vidare ett kapitel om hur hon använt sin psykiska gåva till att utpeka var personer som försvunnit fanns eller att förutsäga händelser i människors liv. Inte minst intressant är hennes "tankar och visioner".

9:50

V. Vallberg

Syner — Rythmoscope Uppenbarelser — Förutsägelser — Profetior

I vår händelserika och, kanske ödesdigra, tid kommer denna bok som en intressant påminnelse om vad kända siare sagt om kommande världshändelser. Sådana siarens förutsägelser som Nostradamus, Anton Johansson, Malachia m. fl. granskas.

4:50

Aftonrodnad och morgonbrand

av

V. VALLBERG

Det är inte vanligt att 93-åringar skriver böcker, än mindre vanligt en bok som denna. Boken röjer den fond av kunskap som man kan hinna samla under ett långt liv, därtill ett ovanligt gott minne av det inlärdas.

Den, som här väntat en resignerad gammelmans funderingar måste bli förvånad över den ungdomsfriskhet som genomströmmar sidorna. Detta är en bok om människan, hennes dualistiska natur, hennes egendomliga ställning som en del av världsaltern, kosmos, och ändå en personlighet.

Författarens ingående kännedom om olika "kätterska" möjligheter till utformande av människan: bl. a. frenologien, men framför allt pendelns stora möjligheter som oöverträffade instrument att utforska den eteriska strålningen, "den åttonde sfären", återspeglas i boken.

6:50

VAD ALLA SÖKER

ANDLIG TERAPI

AV

DOKTOR REBECCA BEARD

Kr. 12:50

EFTER 20 år som läkare, lämnar Dr. Rebecca Beard sin praktik för att ägna sig åt "andlig terapi", sedan hon konstaterat att helbräddagörelse är en realitet, lika verksam nu som på Jesu tid. I denna utomlands mycket uppmärksammade bok — över 100.000 sålda i USA och England — visar Dr. Beard hur vetenskapen av idag kommer allt närmare de fakta som religionen alltid framhållit. Hennes uttalanden vittnar om en djup övertygelse att den andliga kraften är suverän och förmår ingripa även när det gäller att bota sjukdomar. Förbön, bön, meditation och en positiv livsinriktning åstadkommer förbluffande resultat.

En bok för alla kristna sanningssökare, inte minst för alla spiritualister, som vill lära känna grundvalarna till healing — andlig läkekonst.

"Detta är en av de mest betydelsefulla böcker som någonsin skrivits om andligt helande."

Biskopen av Croydon.

har VIKTOR VALLBERG utgivit tre skrifter:

DEN ETERISKA STRÅLNINGEN

Livets Urgrund —
Underverkens värld

Häri ger förf. grunderna till hur det går till samt vad pendelrörelsen betyder.

3:—

MYSTIK OCH REALISM

Vågrörelser och strålkraft fr'n den ultraröda sfären till den ultravioletta.

Människorna uppdelas här i olika anlagsgrupper vars särmerken pendeln anger. Dessutom en del exempel på vilket utslag en mängd kända personer ger med kommentarer.

2:—

INTELLIGENSMÄTNINGAR OCH TIDSPEJLINGAR

Som titeln anger är det fråga om att testa med hjälp av pendeln. Även här ges en hel del exempel. Graderad karta medföljer. Endast ett fåtal ex kvar.

4:50

Pendlar av mässing pr st 3:50
Pendelkarta, 40 grad., pr st —35

HOMEOPATISKA SJÄLVLÄKAREN

av Klara Fransén

Klara Fransén var på sin tid en mycket känd och omtalad homeopat. I denna bok ger hon en god inblick i homeopatiens grundläggande livsåskådning. En avdelning är ägnad åt ett flertal homeopatiska läkemedel och deras verkningsområden, en annan sjukdomar, deras orsaker och behandling. Förord av prof. Carl Sundberg och leg. läk. Inez Laurell. Innehåller 224 sid.

Kr. 10:—

Bushido Japanernas system

Sedan denna bok utkom första gången har den gått ut i många upplagor. Den är en bok för alla som vill något i livet. Bushido är en japansk yoga omsatt i västerländsk miljö. I Amerika tog den sig på sin tid uttryck i Ny-tänkarrörelsen.

Bushido ger alla något väsentligt.

4:50

Två präster på motsatta livslinjer

På Diakonistytrelsens Förlag har utkommit en bok av en tysk präst, dr Bauer, med titel "Den kära vidskepelsen". — I denna får man veta hur okristligt det är att tro på slagruta och pendel, sanndrömmar, spiritism, ögondiagnos, handdiagnos, astrologi, Ufos m. m., emedan sådant förkastas av den moderna vetenskapen.

Vallberg bemöter den tyske prästens hela inställning i dessa frågor såsom falsk, beroende därpå att han helt litar på den moderna vetenskapen.

Den tyske prästen har alltså enl. Vallberg, låtit sig förvillas av nutidens materialistiska vetenskap utan egna studier och undersökningar. — Vi får här följa Vallberg på hans egna vägar av studier, livserfarenheter och många-handa upplevelser. Han vill uppvisa, att den verkliga vidskepelsen finns hos den moderna vetenskapen med dess vaccinationer och vivisektion med deras ovissa eller hellre farliga resultat.

Den kära okunnigheten av V. Vallberg

Kr 4:—

Vill Ni köpa ett UNIVERSITET?

för 18:70 + porto.

Om så är fallet skall Ni redan i dag rekvirera Viktor Vallbergs

Människokunskap

i två delar, nära 800 sidor, stort format, med många illustr.

Den, som tillägnat sig den kunskap som ges i detta verk äger en del av den rika kunskap som författaren äger. Här meddelas delvis ett vetande som inte torgföres av den "vanliga" vetenskapen, utan det rör sig om kunskaper, som går utanför det vanliga. Man kan kalla det för en "hemlig" kunskap, om man vill. Men den är inte mindre prövad för det.

Orsaken till att vi nu endast vänder oss till våra kunder är, att av första delen finns endast ett fåtal ex kvar. Verket kommer inte att tryckas om inom rimlig tid, tryckningskostnaderna äro redan nu så höga att varje del skulle kosta över 30:—.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING till första delen.

FÖRORD

INLEDNING

Kroppens form och huvudform.
Viljans frihet.

MORFOLOGI

Carl Hutters system.
Kretschmers system.
Den fyrdelade temperamentsläran.
Ledos' och Leclercq's system.
De planetära typerna.
C. G. Ljungs fyra (åtta) "psykologiska typer".
Lawaters fysionomilära.

FRENOLOGI

Frenologiens historia.
Grundläggande synpunkter på frenologien.
Frenologiens grundformer.
Frenologisk orientering.
Galls frenologilära.
Frenologisk organlära.
Studiebilder.

TYPER OCH DIAGNOSER

Korta diagnoser över några kända personer.

IRIDOLOGIEN OCH FRENOLOGIEN

DEN BESJÄLADE FORMEN

RADIOLOGI

PSYKOLOGI

ETNOLOGI

MORALEN OCH MÄNNISKAN

MÄNNISKAN OCH RELIGIONEN

MÄNNISKOKUNSKAP OCH UPPFÖSTRAN

MÄNNISKOKUNSKAP OCH SJÄLAVÅRD

ANMÄRKNINGAR

SOLI DEO GLORIA

LITTERATUR

LITTERATURFÖRLAGET

Birger Jarlsgatan 63. 1/2 tr. STOCKHOLM VA

Postgiro: 5 29 99 - Tel 31 0: 63

Namn

Adress

Postadress

SEKLET

Redaktör och ansvarig utgivare HARRY BLOM
REDAKTION OCH EXPEDITION
Birger Jarlsgatan 63, 1/2 tr. Stockholm Va
Postadress: Box 634, Stockholm 1
Telefon: 31 04 63. Bostadstel 34 80 69
SEKLET är avsedd att utkomma med 6 nr under år 1966.
PRENUMERATIONSPRIS kr 7 50 1966.
Postgira: 5 29 99, Litteraturförlaget
Bankgiro: 56-5472
AB Godvils tryckeri, Sthlm 1965

Känner Du igen Dej?

Trött?
Dåsig?
Olustig?

TID FÖR REGISAN MED POLLEN

Denna innehåller 25 mg 100 % rent pollen pr tablett. Pollenkornen äro behandlade dels för att uppnå bästa hållbarhet, dels för att värdefulla beståndsdelar såsom fria aminosyror och vitaminer lätt skall kunna upptagas av kroppen. Dessutom innehåller förpackningarna alla de vanliga ingredienserna som gjort REGISAN välkänt i vårt land.

Regisan med pollen är en naturvara.
Pröva detta medel.

Brk om 150 tabl. 6:95

ÖRTAGUBBENS POLLEN

Örtagubbens UTVALDA SVENSKA POLLEN ger

LIVSLUST och ENERGI
ÖKAR MOTSTÅNDSKRAFTEN

Dessa tabl., liksom REGISAN med POLLEN äro förstärkta med de för kroppen nödvändiga vitaminerna till normalt dagsbehov.

Tabletterna äro av modern, välsmakande typ. De kan därför bekvämt tuggas ned. 2-3 tabl. dagligen täcker dagsbehovet.

Brk om 150 tabl. 6:95

Vid köp av 5 brk. är priset 31:—
och 10 brk. 55:—

Dessutom portofritt.

Vitlökskapslar

Vitlök är den starkast helande vegetabil som finns. Intet ämne rengör och desinficerar så som vitlök tänderna och munhålan, halsens och bronkernas slemhinnor, motverkar jäsning i mage och tarm, fördrivar inälvsmaskar och andra parasiter, desinficerar urinen, botar utslag och exem, motverkar åderförkalkning och högt blodtryck och stimulerar alla körtlar till verksamhet. (ur Örtagubbens 25 underbara läkeörter).

Vitlökskapslar:

25 st	1:85
50 "	3:65
100 "	7:—
200 "	12:40

Har Ni slutat röka?

Inte än? Försök då med TOBALIN. Det är en pastill utprovad i 4 år vid Rökkliniken i Stockholm under ledning av dr docent Börje Ejdrup, som är chef för kliniken. Det är en internationellt erkänd produkt. En engelsk undersökning har visat att en Tobalinpastill ger samma stimulerande effekt som en cigarett.

Pr brk 5:35

TC-Vetegroddolja

ÖRTAGUBBEN för en vetegroddolja av högsta kvalitet. Den finns i två förp., 150 och 300 ml. Dessutom i kapslar.

En matsked vetegroddolja är i regel den lämpligaste dagliga mängden att ta in. Den bör intas som den är, men kan tas såsom salladsås eller blandad med grönsaker.

Pr fl. om 150 ml 12:35

Pr fl. om 300 ml. 20:15

Dragéer: pr ask 11:50

YERBA-TE MATE

Ett utmärkt hälsote, som svenskarna lärt sig uppskatta mer och mer. Det har gjort sig känt och omtyckt i många länder framför drycker av många andra växter för sina hälsobringande och underbara egenskaper och sin förmåga att tillföra organismen kraft och energi, befördra matsmältningen, stilla hunger och törstkänsla och som intet annat medel driva ut urinsyra ur kroppen och rena blodet.

Pr pkt 1/4 kg 3:85

CEFORTE

(Vitamin C kapslar)

Stegrar kroppens motståndskraft mot infektioner. Rekommenderas vid C-vitaminbrist under den mörka årstiden, vårtrötthet, tandkötsblödningar och vid mottaglighet för förkylningar och infektioner.

Fl. om 40 st 4:—
Fl. om 100 st 8: 50

EN STIMULERANDE

LÄSNING

SEKLET årg. 1954-1965

Nu har vi äntligen lyckats plocka ihop alla nr av SEKLET 1954-1964. De bjuder en utomordentligt intressant läsning i skilda ämnen, skrivna av personer med mycken kunskap och stor begåvning. Pris för alla årg. tillsammans 15: 50

Homeopatiskt
husapotek
för endast kr 49:—

Många har frågat efter ett homeopatiskt husapotek. ÖRTAGUBBEN har nu sammanställt ett sådant och det kan tillfredsställa rätt höga anspråk på allsidighet. Det innehåller 22 av erfaren homeopat utvalda medel och avsikten är, att ett medel skall finnas tillhanda vid varje hastigt påkommande sjukdomstillbud, tills läkare hinner anlitas. En liten skrift som beskriver medlens verkan och vilka medel som kunna komma ifråga vid olika sjukdomstillbud medföljer gratis.

Medlen äro utvalda ur Askersunds Tekniska Fabriks pålitliga tillverkningar. Då en del fl. innehåller 20 gr betyder detta ett erbjudande om mer än 15 % rabatt + portofritt.

Passa detta tillfälle att anskaffa ett fullständigt homeopatiskt

Husapotek — för endast kr. 49:—

LITTERATURFÖRLAGET
STOCKHOLM

ÖRTAGUBBEN

har avlockat läkeörter deras hemliga krafter. Han vill genom denna bok lära oss använda dem för vår hälsas bästa. Kr. 4:50

58 år
i homeopatiens
tjänst

En svensk fabrik som uppnått denna aktningvärda ålder måste det vara något särskilt med. Så är det också. Det är Askersunds Tekniska Fabrik som grundades 1907, som alltsedan dess åtnjutit allt större förtroende för sina pålitliga tillverkningar och som alltjämt går framåt.

Denna fabrik har jag fått förtroendet att representera. En förteckning å homeopatiska medel och prislista erhålles på begäran. Ni kan beställa böcker och andra varor på samma gång som Ni skriver efter homeopatisk medicin.

ÖRTAGUBBEN

Birger Jarlsgatan 63, 1/2 tr. Stockholm Va

Postadress: Box 634, Stockholm 1

Postgiro: 5 83 44

Bankgiro: 56-5472

Telefon: 08 - 31 04 63

Varor som ej upptagits här anskaffa vi gärna i den mån det går. Order å 50 kronor sändes fraktfritt i en del fall. Glöm inte att frakten vid små best. kan bli förhållandevis dyr; vid sändning av varor i glas måste vi skicka som "bräckligt" varvid portot blir 50% högre. Denna skillnad uttages av kunden.

Genom att gynna oss har Ni hälsokostaffären å närmaste postanstalt.

Från ÖRTAGUBBEN

Box 634, Stockholm 1

rekvireras här förprickade artiklar att sändas mot postförsäkring.

Namn

Adress

Postadress